

Sygn. akt III Ca 405/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędzia SO Gabriela Sobczyk (spr.)

Sędzia SSR (del.) Roman Troll

Protokolant Renata Krzysteczko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 czerwca 2015 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) Spółki Jawnej J. i B. P. w G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 13 stycznia 2015 r., sygn. akt I C 1054/13

1. zmienia zaskarżony wyrok:

a) w punkcie 1 w części zasądzonej od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.123,67 zł (tysiąc sto dwadzieścia trzy złote sześćdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2012 r. w ten sposób, że w tej części powództwo oddala;

b) w punkcie 3 i 4 w ten sposób, że ustala, iż powódka ponosi koszty procesu i nieuiszczone koszty sądowe w 36% (trzydziestu sześciu procentach), a pozwana ponosi je w 64 % (sześćdziesięciu czterech procentach), pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym w Gliwicach;

2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 147 zł (sto czterdzieści siedem złotych) z tytułu zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) kosztów zastępstwa procesowego.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 maja 2012 roku powódka (...) Spółka Jawna J.

i B. P. w G., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 5.770,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

- 4.095,46 zł za okres od dnia 28 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty;

- 1.545,09 zł za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;
- 130,00 zł za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Nadto, powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wyjaśniła, że w dniu 2 czerwca 2009 roku uszkodzeniu w wypadku komunikacyjnym uległ samochód osobowy marki A. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność M. W. (1). Sprawcą zdarzenia był inny uczestnik ruchu, który w dniu jego spowodowania posiadał polisę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wykupioną u pozwanej. Powódka wskazała, że poszkodowana zgłosiła szkodę pozwanej, a ta w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłaciła jej odszkodowanie w kwocie 4.547,53 zł. Powódka podniosła, że przy ustalaniu wartości należnego jej odszkodowania pozwana dowolnie zastosowała pomniejszenie cen części zamiennych o tzw. amortyzację, zaś dla niektórych pozycji przyjęła najtańsze zamienniki dostępne na rynku. Poszkodowana zleciła wykonanie prywatnej wyceny wartości jej pojazdu – zgodnie z wnioskami tej opinii, należne jej odszkodowanie winno wynosić 8.642,99 zł. W konsekwencji, powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanej odszkodowania, które zostało wyliczone jako różnica między należną kwotą odszkodowania, a kwotą wypłaconą poszkodowanej przez pozwaną

w toku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego, która następnie została powiększona o poniesiony przez poszkodowaną koszt sporządzenia prywatnej wyceny należnego jej odszkodowania oraz o skapitalizowane na dzień 27 kwietnia 2012 roku odsetki ustawowe. Powódka wyjaśniła, że swoje uprawnienie do dochodzenia odszkodowania w niniejszym procesie wywodzi z umowy cesji wierzytelności zawartej z poszkodowaną w dniu 29 września 2009 roku. Powódka wskazała także, że przed wystąpieniem z niniejszym powództwem wzywała pozwaną do dobrowolnej zapłaty, jednakże wezwanie to pozostało bez odpowiedzi. W zakresie żądania odsetkowego powódka wyjaśniła, że dochodzi ich na podstawie przepisu art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, które zostały wyliczone od dnia wymagalności roszczenia, tj. po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody pozwanej.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu, nie kwestionując zasady swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 2 czerwca 2009 roku, zakwestionowała wysokość żądania strony powodowej. Przyznała, że w wyniku przeprowadzonego przez nią postępowania likwidacyjnego wypłaciła poszkodowanej odszkodowanie w kwocie 4.547,53 zł, które stanowiło równowartość kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. Pozwana wyjaśniła podstawy dokonanej przez siebie wyceny, kwestionując prawidłowość kalkulacji przedstawionej przez stronę powodową. Odnosząc się do roszczenia odsetkowego powódki pozwana podniosła, że kwestionuje wysokość kwoty, od której odsetki te zostały wyliczone, a ponadto okres zwłoki, za jaki je wyliczono. W ocenie pozwanej, data wymagalności świadczenia w niniejszej sprawie przypada na dzień 4 lipca 2009 roku, albowiem szkoda została zgłoszona pozwanej w dniu 3 czerwca 2009 roku.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 13 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) Spółki Jawnej J. i B. P. w G.

kwoty:

- 3.538,13 (trzy tysiące pięćset trzydzieści osiem i 13/100) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 28.04.2012 roku,
- 1.123,67 (jeden tysiąc sto dwadzieścia trzy i 67/100) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 16.05.2012 roku,
- 130 (sto trzydzieści) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 16.05.2012 roku.

W pozostałym zakresie powództwo oddalił; nadto zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.806 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach 589,58 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 2 czerwca 2009 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki A. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność M. W. (2).

Sprawcą zdarzenia był inny uczestnik ruchu, który w dniu jest spowodowania posiadał polisę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności posiadaczy pojazdów mechanicznych wykupioną w (...) Spółce Akcyjnej w W.. W dniu 23 czerwca 2009 roku poszkodowana M. W. (2) zgłosiła powstałą szkodę ubezpieczycielowi. (...) Spółka Akcyjna w W. wszczęła postępowanie likwidacyjne, które zakończyło się przyznaniem poszkodowanej odszkodowania w kwocie 4.547,53 zł. Odszkodowanie to zostało poszkodowanej wypłacone.

Poszkodowana M. W. (2), nie zgadzając się z przyznaną jej kwotą odszkodowania, zleciła (...) Spółce Jawnej J. i B. P. w G. sporządzenie kalkulacji kosztów naprawy jej uszkodzonego pojazdu. Z wykonanej na jej zlecenie kalkulacji wynikało, że należna jej wysokość odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu w zdarzeniu z dnia 2 czerwca 2009 roku wynosiła 8.642,99 zł.

Z tytułu sporządzenia zleconej (...) Spółce Jawnej J. i B. P. w G., poszkodowana M. W. (2) uiściła kwotę 130,00 zł brutto.

W dniu 29 września 2009 roku poszkodowana M. W. (2) zawarła z (...) Spółką Jawną J. i B. P. w G. umowę cesji wierzytelności, na mocy której poszkodowana przeniosła na spółkę wierzytelność przysługującą jej z tytułu szkody komunikacyjnej, do której doszło w dniu 2 czerwca 2009 roku, obejmującą należność ponad wypłaconą już z tego tytułu kwotę odszkodowania w wysokości 4.547,53 zł. Zgodnie z zapisami umowy, cedowana wierzytelność obejmowała całość roszczeń związanych ze szkodą, w tym roszczenie o zwrot poniesionych kosztów sporządzenia kalkulacji wysokości szkody.

W związku z zawarciem umowy cesji, poszkodowana M. W. (2) otrzymała od nabywcy wierzytelności cenę za jej sprzedaż w kwocie około 400,00 zł – 600,00 zł.

Poszkodowana M. W. (2) za kwotę odszkodowania otrzymaną od (...) Spółki Akcyjnej w W. naprawiła swój samochód w prywatnym warsztacie. Uzyskana od ubezpieczyciela kwota nie wystarczyła na pokrycie wszystkich kosztów naprawy, jednak wraz z kwotą otrzymaną od (...) Spółki Jawnej J. i B. P. w G., przeprowadzenie tej naprawy okazało się możliwe.

Po dokonanej cesji wierzytelności, cesjonariusz (...) Spółka Jawna J. i B. P. w G., pismem z dnia 13 kwietnia 2012 roku, wezwała (...) Spółkę Akcyjną w W. do dobrowolnej zapłaty na jej rzecz dodatkowego odszkodowania w kwocie 4.225,46 zł.

Wystosowane do (...) Spółki Akcyjnej w W. wezwanie do zapłaty pozostało bez odpowiedzi.

Sąd Rejonowy ustalił, że na skutek zdarzenia z dnia 2 czerwca 2009 roku w samochodzie osobowym marki A. o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzeniu, wraz z zakwalifikowaniem do wymiany, uległy: zderzak tylny, spojler zderzaka tylnego, ściana tylna, wzmocnienie blachy zamykające, wzmocnienie poszycia dolnego oraz pokrywa bagażnika. Natomiast uszkodzeniu, wraz z zakwalifikowaniem do naprawy, uległa podłoga bagażnika tylna.

Koszt naprawy samochodu osobowego marki A. o numerze rejestracyjnym (...), przy zastosowaniu części nowych oraz średnich stawek za robocizogodzinę, wynosił na miesiąc czerwiec 2009 roku kwotę 8.485,66 zł brutto.

W ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy doszedł do przekonania, że powództwo w znacznej części zasługiwało na uwzględnienie.

Uznał zawartą przez powódkę z poszkodowaną umowę cesji za skuteczną. Tym samym uznał, że powódce przysługiwała czynna legitymacja procesowa do dochodzenia wszelkich należności odszkodowawczych, które wiązały się odpowiedzialnością pozwanej za sprawstwo zdarzenia z dnia 2 czerwca 2009 roku.

Wskazał, że zasada odpowiedzialności odszkodowawczej strony pozwanej nie była przez nią kwestionowana.

Odnosząc się do podstawy prawnej żądania Sąd Rejonowy wskazał na treść art. 822§1- 4 kc.

Sąd Rejonowy wskazał, że kwestię sporną w rozpoznawanej sprawie stanowiła wysokość należnego odszkodowania, tj. kwoty jaką zakład ubezpieczeń winien wypłacić powódce likwidując poniesioną w wyniku zdarzenia z dnia 2 września 2009 roku szkodę.

Sąd Rejonowy wskazał, że na podstawie powołanych przepisów, zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń co do zasady jest identyczny jak zakres odpowiedzialności posiadacza pojazdu mechanicznego, który spowodował szkodę. Zgodnie z przepisem art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła (§ 1), a w tych granicach naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone (§ 2). Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 § 1 k.c.). Przy tym świadczenie ubezpieczyciela ma umożliwić poszkodowanemu przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego (tj. naprawienie pojazdu). Odszkodowanie powinno ściśle odpowiadać szkodzie. Nie może być ono niższe, niż realny, rynkowy koszt niezbędnej naprawy, gdyż wtedy uszczerbek w majątku poszkodowanego nie zostanie w pełni skompensowany.

Ustalając wysokość odszkodowania, zwłaszcza w przypadku szkód komunikacyjnych, należy mieć na uwadze, że obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać. Jeśli zatem pojazd nie został naprawiony – koszty naprawy mogą być ustalone hipotetycznie, przy uwzględnieniu normalnych cen części, materiałów i robocizny stosowanych w obrocie. Świadczenie tak ustalone daje poszkodowanemu realną możliwość poprawnego naprawienia pojazdu – zaś suwerenną decyzją poszkodowanego jest, czy z tej możliwości skorzysta, a jeśli tak – to jaki standard naprawy ostatecznie wybierze i czy będzie to naprawa częściowa, czy całkowita. Przy tym zakład (towarzystwo) ubezpieczeń odpowiada tylko w granicach normalnych następstw zdarzenia; oznacza to w szczególności, że odszkodowanie obejmuje tylko te koszty naprawy, które mieszczą się w zwykłych, ekonomicznie uzasadnionych, stosowanych na lokalnym rynku cenach tego rodzaju usług (tak: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 roku, sygn. akt III CZP 32/03, OSNC 2004/4/51). Jednocześnie podkreślił, że poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwać takiego sposobu naprawy, który będzie najtańszy (tj. najkorzystniejszy dla sprawcy i ubezpieczyciela), lecz może skorzystać z każdej z dostępnych na rynku możliwości naprawy pojazdu, pod tym jedynie warunkiem, że zakres i standard naprawy uzasadniony jest ekonomicznie, a koszt naprawy nie będzie przekraczał normalnej wartości napraw o takim zakresie i standardzie. Stąd też nie jest objęty odszkodowaniem koszt naprawy nieuzasadnionej ekonomicznie, podnoszącej standard pojazdu w stosunku do stanu sprzed wypadku albo o koszcie w sposób nieuzasadniony znacznie przewyższającym wartość porównywalnej naprawy w pozostałych warsztatach i autoryzowanych serwisach.

Z uwagi na przedmiot sporu w niniejszej sprawie, ustalenia wymagał uzasadniony koszt naprawy pojazdu powódki w wyniku zdarzenia sprawczego z dnia 2 czerwca 2009 roku.

Koszt tej naprawy został oszacowany na kwotę 8.485,66 zł brutto. Sąd Rejonowy nie miał przy tym wątpliwości, że powódce przysługiwało prawo do dokonania naprawy pojazdu przy użyciu części oryginalnych, pomimo tego, że są

to części najdroższe, jednakże zgodne ze specyfikacjami i wymogami producenta pojazdu, w technologii przez niego preferowanej.

W przekonaniu Sądu Rejonowego naprawa uszkodzonego pojazdu byłaby możliwa przy użyciu części zamiennych pochodzących z rynku wtórnego – co oczywiście taka naprawa przywróciłaby pojazd do stanu sprawności technicznej, ale nie przywróciłaby pojazdu do stanu poprzedniego. Wykorzystane przy takiej naprawie używane części oryginalne nie byłyby bowiem w takim stanie technicznym i o takim stopniu zużycia co naprawiany pojazd, co powoduje że naprawa taka obniżyłaby wartość pojazdu. W tym kontekście w ocenie Sądu Rejonowego nie może ostać się argument, że naprawa uszkodzonego pojazdu, nawet 15 letniego, spowoduje bezpodstawne wzbogacenie po stronie powódki. Zasada odpowiedzialności pozwanej ma charakter odpowiedzialności pełnej, a co za tym idzie – nie jest ograniczona do wartości naprawy, którą uszkodzony samochód może zostać przywrócony do sprawności, a do wartości naprawy, która przywróci go do stanu poprzedniego. Sąd Rejonowy przyjął również dla ustalenia kosztu uzasadnionej naprawy pojazdu koszt usług związanych z tą naprawą obliczone według stawek średnich, odpowiadających realnemu, rynkowemu kosztowi tego rodzaju naprawy.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy zasądził na rzecz powódki kwotę należnego odszkodowania, tj. 3.538,13 zł. Wysokość ta wynikała z różnicy między wysokością rzeczywistych kosztów naprawy pojazdu (8.485,66 zł) a kwotą wypłaconą powódce w toku przeprowadzonego przez pozwaną postępowania likwidacyjnego (4.547,53 zł) oraz kwotą zasądzoną od pozwanej na rzecz powódki wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 24 września 2012 roku w części prawomocnej (400 zł). W tym zakresie Sąd uznał roszczenie powódki za zasadne.

Do powyższej sumy doliczyć należało kwotę 130 zł, jaką poszkodowana poniosła w związku z wykonaniem prywatnej opinii mającej na celu ustalenie wysokości żądania określonego w pozwie. W ocenie Sądu Rejonowego poniesienie przez poszkodowaną, w okolicznościach niniejszej sprawy tych kosztów pozostawało w normalnym związku przyczynowym z zaistniałą kolizją drogową i jako takie stanowiło element szkody.

Sąd Rejonowy wskazał, że zasądzeniu na rzecz powódki podlegała także kwota skapitalizowanych odsetek od należności głównej, wyliczonych od zasądzonej kwoty odszkodowania (tj. 3.538,13 zł) za okres od dnia wymagalności roszczenia, ustalonego na podstawie przepisu art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych [Dz. U. 2013, poz. 392 – j.t.] (tj. 24 lipca 2009 roku) do dnia poprzedzającego ten wskazany w pozwie (tj. 27 kwietnia 2012 roku), od którego powódka domagała się zasądzenia dalszych odsetek ustawowych.

O odsetkach ustawowych Sąd Rejonowy orzekł, co do zasady, na podstawie przepisu art. 481 § 1 i 2 k.c. Za datę wymagalności roszczenia obejmującego odszkodowanie Sąd, na podstawie przepisu art. 455 k.c., przyjął tę, w której pozwana miała spełnić świadczenie na rzecz powódki, a która to data jego spełnienia została zakreślona w wystosowanym do pozwanej wezwaniu do zapłaty z dnia 13 kwietnia 2012 roku. Jeśli zaś chodzi o odsetki ustawowe od skapitalizowanych odsetek oraz od należności stanowiącej równowartość poniesionych przez poszkodowaną kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy, jako datę wymagalności roszczenia przyjęto tę wskazaną w pozwie, a niekwestionowaną przez pozwaną datę 16 maja 2012 roku.

Powództwo w zakresie żądania odszkodowania ponad zasądzone kwoty, a także roszczenie odsetkowe obejmujące okresy wcześniejsze Sąd Rejonowy oddalił.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c. w zw.

z art. 99 k.p.c., obciążając nimi w całości pozwaną jako przegrywającą spór. Wyliczone koszty procesu obejmowały także te należne powódce za postępowanie przed Sądem

II instancji. W punkcie 4. wyroku orzekł o obowiązku zwrotu przez pozwaną na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach kwoty nieuiszczonych kosztów sądowych pokrytych tymczasowo z sum budżetowych, które stanowiły wynagrodzenie biegłego sądowego sporządzającego opinię w toku niniejszej sprawy.

Apelację od tego wyroku złożyła pozwana, zaskarżając je w części dotyczącej zasądzonych w wyroku kwoty skapitalizowanych odsetek, wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w tej części i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

Zarzuciła naruszenie art. 455 kc, a także art. 98 -100 kpc regulujących zasady orzekania o kosztach postępowania. Wskazała, że Sąd Rejonowy niezasadnie zasądził skapitalizowane odsetki ustawowe od dochodzonego świadczenia głównego. W tej części skarżąca zarzuciła, że niezasadnie Sąd Rejonowy przyjął, że pozwany pozostawał w zwłoce z zapłatą odszkodowania od 24.07.2009r. datę tę przyjął na podstawie art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych... Skarżąca zarzuciła, że Sąd nie wziął pod uwagę, że poszkodowana po uzyskaniu odszkodowania w bezspornej kwocie nie wzywała pozwanego do zapłaty odszkodowania w pozostałej wysokości, tj w kwocie dochodzonej w pozwie przez cesjonariusza. Z żądaniem zapłaty wystąpiła dopiero powódka w piśmie z 13 kwietnia 2012r., określając termin 7 dniowy. Zwłokę należałoby ewentualnie przyjmować od dnia 25 kwietnia 2012r., co wynika z art. 455 kc. Skarżąca zarzuciła, że Sąd Rejonowy nie określił w uzasadnieniu, jakie kwoty składają się na zasądzone od pozwanej koszty procesu, co uniemożliwia kontrolę orzeczenia w tym zakresie. Zarzucił, że jest możliwe, że została przez Sąd Rejonowy przyjęta niewłaściwa stawka kosztów zastępstwa procesowego, dlatego też wniósł o zmianę rozstrzygnięcia w punkcie 3.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji w całości i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne są prawidłowe, jednak z punktu widzenia przedmiotu zaskarżenia zwrócić należy uwagę na to, że zdarzenie, z którym wiąże się szkoda poszkodowanej, której naprawienia domaga się powódka miała miejsce w dniu 2 czerwca 2009r., część odszkodowania wypłacona została przedprocesowo już w czerwcu 2009r. Nadto kosztorys, z którego powódka wyciągnęła wniosek o tym, że wypłacona szkoda jest zaniżona sporządzony został również we wrześniu 2009r., o czym świadczy treść tego kosztorysu i faktura wydana za jego sporządzenie. We wrześniu 2009r. powódka i poszkodowana zawarły umowę cesji wierzytelności. Wszystkie te okoliczności wskazują, że powódka już we wrześniu 2009r. mogła jako nabywca wierzytelności wystąpić do pozwanej z żądaniem zapłaty reszty należnego odszkodowania i była świadoma tego, że wypłacone odszkodowanie było zaniżone.

Wskazane okoliczności mimo treści art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych... powodują, że nie można uznać zasadności roszczenia odsetkowego za okres poprzedzający dokonane dopiero w kwietniu 2012r. wezwanie do zapłaty. Podnieść w tym miejscu należy, że Sąd Okręgowy nie podziela argumentacji apelacji, że doszło w sprawie do naruszenia art.455 kc. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. W odniesieniu bowiem do zobowiązania ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej szczególnie termin jego realizacji wynika z art. 14 ust.1 w/w ustawy, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. To szczególne uregulowanie, połączone ze właściwościami stosunku prawnego pomiędzy ubezpieczycielem jako fachowcem w naprawianiu szkód a poszkodowanym powoduje, że już w terminie wynikającym ze wskazanego art. 14 ust.1 ubezpieczyciel powinien wypłacić poszkodowanemu należne odszkodowanie we właściwie ustalonej wysokości. A zatem niewątpliwie po upływie wskazanego terminu pozwana jako ubezpieczyciel znajdowała się w opóźnieniu. Niemniej jednak brak reakcji ze strony poszkodowanej czy później powódki, wskazującej, że wypłacone odszkodowanie jest w ich ocenie zaniżone, a nadto zwleknięcie z wystąpieniem z wezwaniem a następnie z powództwem dopiero po prawie 3 latach od zdarzenie powoduje, że wskazane zachowanie powódki uznać należy za nadużycie prawa. Zwłoka ta bowiem nie ma żadnego uzasadnienia w okolicznościach sprawy i przez powódkę w żaden sposób nie została wyjaśniona. Tym samym uznać należy, że była ona wynikiem celowego działania powódki, zmierzającej do zwiększenia należności. Takie zachowanie powódki uznać należy za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Pozostaje ono ponadto w sprzeczności z obowiązkiem

współdziałania poszkodowanego jako wierzyciela z ubezpieczycielem jako dłużnikiem celem zminimalizowania szkody(art. 354§2kc) .

Z tych powodów, Sąd Okręgowy przyjął, że istnieją podstawy do zastosowania we wskazanym zakresie w niniejszej sprawie art. 5 kc, zgodnie z którym nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. Zatem za nieuzasadnione należało uznać zasądzenie skapitalizowanych odsetek za okres poprzedzający wystąpienie do pozwanej z żądaniem zapłaty reszty odszkodowania. Jak wynika z akt szkodowych, wezwanie to wpłynęło do pozwanej najwcześniej 20 kwietnia 2012r., tym samym wymieniony w wezwaniu termin siedmiu dni upłynął w dniu 27 kwietnia 2012r., a zatem później niż data końcowa okresu, za jaki powódka skapitalizowała zaskarżone odsetki.

Z tych powodów apelację uwzględniono – orzekając o zmianie zaskarżonego wyroku na podstawie art. 386§1kpc. Zmiana rozstrzygnięcia głównego prowadziła też do zmiany w zakresie kosztów postępowania. Sąd Okręgowy ustalił, że ostatecznie powódka wygrała sprawę w 64% i w tym zakresie kosztami postępowania obciążył pozwaną. Skorzystał jednocześnie z unormowania art. 108§1kpc, orzekając jedynie o zasadach poniesienia przez strony kosztów procesu, a pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Konsekwencją uwzględnienia apelacji w całości było obciążenie powódki kosztami postępowania odwoławczego w całości na podstawie art. 98§1 i 3 w zw. z art. 99 kpc. do kosztów tych zaliczono opłatę od apelacji uiszczoną przez pozwaną(prawidłowa jej wysokość to 57 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej w kwocie 90zł (ustalone na podstawie §6 ust.2 w zw. z §12 ust.1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu(tekst jedn. Dz. U. z 2013r. poz. 490).

SSR(del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk